

[Socialministeren.]

skab i bestræbelserne på at forebygge, at sociale skader opstår, og at virkningen af de skader, der allerede er opstået, breder sig.

Fra dette afsnit kan der også være grund til at fremhæve en bestemmelse om, at de sociale myndigheder skal søge vejledning hos den offentlige arbejdsformidling, når de stilles over for tilfælde, hvor erhvervsmæssige foranstaltninger kan komme på tale. De nærmere regler for dette samarbejde skal efter lovforslaget fastsættes ved forhandling med arbejdsministeren og de kommunale organisationer. Det kan dog allerede nu forudses, at der vil blive stillet betydelige krav til arbejdsformidlingens — herunder erhvervsvejledningens — indsats ud fra ønsket om, at der først sættes ind med hjælp til erhvervsmæssige foranstaltninger, når det er klarlagt, at der ikke kan skaffes egnet — måske lettere — beskæftigelse inden for det hidtidige arbejdsfelt, og at den nye beskæftigelse vil passe til ansøgerens evner og øvrige forhold.

I det følgende afsnit findes reglerne om kontant hjælp. Som jeg allerede har været inde på, sondres der mellem forbigående hjælp og varig hjælp. Mellem bestemmelserne om forbigående hjælp findes en regel om hjælp til uddannelse og erhvervsmæssig optræning eller omskoling, der på én gang skal afløse reglerne om uddannelseshjælp i revalideringsloven, forsorgsloven, mødrehjælpsloven, enkepensionsloven og børneforsorgsloven. Reglen i forslaget bygger på den grundbetragtning, at den, der af hensyn til sine muligheder for at klare sig selv og sørge for sin familie har brug for hjælp til uddannelse, først og fremmest må udnytte de regler, der står åbne for alle uddannelsessøgende, navnlig Statens Uddannelsesstøtte. Det bliver herefter de sociale myndigheders opgave at træde til, hvis der ikke er mulighed for hjælp efter de almindelige regler, eller hvis den hjælp, der kan ydes efter de almindelige regler, ikke slår til. Jeg kan her nævne som et eksempel, at en enlig mor af hensyn til sine børn sædvanligvis har højere boligudgifter end en barnløs studerende, der kan klare sig på et værelse. Afsnittet om kontant hjælp indeholder endvidere regler om udgifter til sygebehandling, der ikke dækkes efter anden lovgivning, og regler om flyttehjælp, der indeholder det nye, at ho-

vedvægten lægges på, at der etableres samarbejde mellem den tidligere og den fremtidige bopælskommune. Afsnittet slutter med regler om hjælp til dækning af merudgifter for såvel børn som voksne med vedvarende fysiske eller psykiske lidelser, når de opholder sig i eget hjem.

I et afsnit om praktisk bistand i hjemmet indføres fællesbetegnelsen „hjemmehjælp“ for husmoderafløsning og den hidtidige hjemmehjælp til pensionister. Lovforslaget hviler på den forudsætning, at det efter en overgangsperiode skal være obligatorisk for hjemmehjælperne at følge undervisningen på et særligt kursus for hjemmehjælperne. Der indføres en regel om, at hjemmehjælperne kan benyttes til aflastning ikke alene i hjem, hvor der passes et barn med en fysisk eller psykisk lidelse, men også hvor der er tale om pasning af en voksen. På basis af et forslag i socialreformkommissionens 2. betænkning er der endvidere medtaget en regel, der giver mulighed for at yde en familie tilskud til betaling af hushjælp, som familien selv har skaffet. Det er dog min opfattelse, at man skal være varsom med at gå for vidt på dette punkt, og hjælpen er efter forslaget knyttet til den udtrykkelige forudsætning, at det sociale udvalg ikke selv kan stille den nødvendige bistand til rådighed.

Lovforslagets afsnit om hjælpemidler er en sammenfatning af regler fra revalideringsloven, omsorgsloven, sygesikringsloven og forsorgsloven. Da der er en glidende overgang fra hjælpemidler i snævrere forstand til bolig-mæssige ændringer og omsorgsarbejde, er også disse områder medtaget i hjælpemiddelafsnittet. Mens adgangen til hjælpemidler og bolig-mæssige ændringer er knyttet til behovet, nemlig at det drejer sig om mennesker med invaliditet eller varig sygdoms- og aldersbetinget svaghed, forudsættes det, at omsorgsarbejde stadig må være forbeholdt pensionister. Dette må ses i sammenhæng med, at meget af det, der iværksættes som omsorgsarbejde, hører under lovgivningen om fritidsundervisning, når der er tale om andre end pensionister.

Som overgang mellem reglerne om de former for bistand, der ydes i den enkeltes eget hjem, og den bistand, der består i optagelse i institution, findes et forholdsvis kort afsnit om dag- og døgnpleje. Her står bl. a. reglerne om, hvor mange børn under 14 år